

woly, a pjenježnikam rozsypa pjenjezy a spowroća blida.

16. A tym, kotřiž hołbje předawachu, rjekny: Wotnjesće to wottudy, a nječińće z domu mojeho Wótea kupny dom.

17. Dopomnichu pak so jeho wučownicy, zo je pisane: „Horliwosć za twój dom žerje mje.“* Ps. 68, 10.

18. Tohodla wotmolwichu Židža a rjeknychu jemu: Kajki dźiw pokažeš nam, dokelž tuto činiš?*

19. Jězus wotmolwi a rjekny jim: Potorhńće tutón templ, a za tři dny jón zaso natwarju. Mat. 26, 61; 27, 40; Mark. 14, 58; 15, 29.

20. Tohodla rjeknychu Židža: Šěsć a štyrceći lět bu tutón templ twarjeny, a ty jón w třoch dnjach zaso natwariš?

21. Wón pak rěčeše wo templu swojeho ćěla.*

22. Hdyž pak bě z mrtwych wstanyl, dopomnichu so jeho wučownicy, zo je to prajil; a wěrjachu pismej a rěči, kotruž bě Jězus rěčal. Ps. 3, 6; 56, 9.

23. Hdyž pak běše w Jeruzalemje na jutrownym swjedženju, wěrjachu mnozy do jeho mjena,* widźicy jeho dźiwy, kotrež činješe.

24. Ale Jězus jim njedowěri sebje samoho, dokelž wšitkich znaješe,

25. A dokelž jemu njebě trjeba, zo by jemu štó swědčil wo čłowjeku; přetož sam wědžeše, što by bylo w čłowjeku.

STAW III.

Jězus wučil Nikodema w nocy, zo dyrbi čłowjek z wody a Ducha swjateho znowa so narodzić, a zo budže Syn čłowjeka powyšeny runja mje-džanemu hadej a zo je Bóh swojeho Syna posłał dla wumóženja swěta. Jan khwali Jězusa před swojimi wučownikami, kotřiž ze Židami wo wo-čisćenju so wurěčowachu, a praji, zo ma Jězus rosć, wón pak woteběrać, a zo je Wóte wšitko jemu do ruki dał, tak zo změje, štož do njeho wěri, wěčne žiwjenje, a zo na tom, kotryž nje-wěri, zwostanje hněw Boži.

Běše pak čłowjek z farisejow, z mjenom Nikodemus, předstojnik Židow.*

2. Tón přińdže k Jězusej w nocy,* a rjekny jemu: Mištrje, wěmy, zo sy wot Boha přišol jako wučer; přetož nihtó njemóže te dźiwy činić, kotrež ty činiš, khiba zo by Bóh z nim byl.

3. Jězus wotmolwi a rjekny jemu: Zawěrnó, zawěrnó praju tebi, jelizo něchtó znowa so njenarodži, njemóže wohladać kralestwo Bože.*

4. Nikodemus praji k njemu: Kak móže čłowjek so narodzić, hdyž je stary? móže do žiwota swojeje maćerje znowa zastupić a so narodzić?*

5. Jězus wotmolwi: Zawěrnó, zawěrnó praju tebi: Jelizo něchtó znowa so njenarodži z wody a Ducha swjateho, njemóže zastupić do kralestwa Božeho.

6. Štož je so narodžilo z mjaso, je mjaso, a štož je z Ducha so narodžilo, je duch.*

7. Njedźiwaj so, zo tebi rjeknych: Dyrbiće znowa so narodzić.

17. Zahorjenosć za česć Božu a za dom Boži, kotraž wonječesćenje domu Božeho a Božich službow njeznese, budže wote mnje wopor žiwjenja žadać. — 18. t. r. z čim dopokažeš, zo maš móc wot Boha? — 21. Tu pokazuje Jězus na swoju smjerc a na swoje wot-mrtwych-wstaće. Swoje ćělo mjenuje templ, dokelž w nim Bóžstwo wopravdže bydli. — 23. t. r. do jeho wosoby, zo je Messias.

III. 1. t. r. sobustaw židowskeje wysokeje rady, kotraž synedrium rěkaše. — 2. Boješe abo hańbowaše so, wodnjo k Jězusej khodzić. — 3. t. r. njeprěmēni-li so čłowjek po duchu, w swojim zmyslenju a žadanju, a tež zwonka w swojim žiwjenju, njesmě so njebjeskeje zbóžnosće nadžć; tajke přeměnenje abo nowy narod njemóže so stać, khiba z hnady Božeje, kotraž so wudželi w swjatej křćeńcy. Z nej dokonja so duchowny nowy narod; hl. r. 5. — 4. Nikodemus myslil na druhi ćělny narod, Jězus pak na duchowny narod. — 6. Štož so z čłowjeka narodži, móže jeno čłowjek być, mjasny zmyslny čłowjek, kotryž we sebi móc nima, zo by Bože kralestwo sebi dobył; tale móc zašćepi so jemu přez narod z Ducha swjateho, potom hakle móže być duchowny čłowjek.